

N:o 31.

Ank. till Riksd. kansli den 22 mars 1897, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till checklag, till lag angående ändrad lydelse af 12 § utsökningslagen och till lag angående ändrad lydelse af 10 § 4 mom. i förordningen om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende derå iakttagas skall den 10 augusti 1877.

Genom proposition n:o 31 af den 5 sistlidne februari, hvilken proposition blifvit till lagutskottet hänvisad, har Kongl. Maj:t, under åberopande af densamma bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till

1:o Checklag.

1 §.

Check skall innehålla:

- uttrycklig, i själfva texten införd benämning af check;
- det penningebelopp, som skall betalas;
- till hvem betalningen skall ske;
- dens namn, som skall infria checken (trassat);
- den ort, hvarest betalningen skall ske;
- dens underskrift, som utställer checken, och dagen för dess utställande.

Check må ej utställas till betalning å annan tid än vid uppvisandet (»vid anfordran», »vid sigt» eller dylikt). Är ej tid för betalningen angifven, anses den betalbar vid uppvisandet.

Såsom betalningsort gälle, der ej annat angifvits, den vid trassatens namn utsatta ort.

Är den summa, som skall betalas, flere gånger utsatt, men till olika belopp, gälle det, som minst är.

Utfästes i check ränta, vare det ogilt.

2 §.

Check må kunna lyda på betalning till innehafvaren. Lyder check på betalning till viss man eller innehafvaren, vare, utom i det afseende, hvarom i 10 § sägs, så ansedt, som vore den utstald till innehafvaren.

3 §.

Med de afvikelser, som af bestämmelserna i denna lag föranledas, skall hvad i vexellagen den 7 maj 1880 finnes stadgadt

- om öfverlåtelse af vaxel (indossament),
- om utställares och öfverlåtares ansvarighet,
- om vaxels betalning,
- om återgångstalan för bristande betalning,
- om betalningsskyldighet för duplett af vaxel samt
- om vaxels preskription

ega motsvarande tillämpning å check.

4 §.

Öfverlåtelse af check må ej tecknas å afskrift (kopia) af checken.

5 §.

Utan hinder deraf, att check är utstald till innehafvaren, må den genom öfverlåtelse göras betalbar till viss man.

6 §.

Å check, som, genom öfverlåtelse eller annorledes, öfvergått till trassaten, må denne ej grunda återgångstalan, utan så är att, der trassaten drifver rörelse vid kontor å skilda orter, checken öfvergått till ett annat af dessa kontor än det, hvarå den är dragen.

Check, som öfvergått till trassaten, må ej vidare utgifvas.

7 §.

Äro mellan tvenne jemnlöpande tvärstreck öfver framsidan af en check anbragta orden »till bank eller bankir» eller andra dermed liktydiga ord, må betalning ej ske till annan än bank eller bankir; finnes mellan tvärstrecken viss bank eller bankir utsatt, må betalning ej till annan än denne utgifvas.

Påteckning, hvarom nu är sagdt, må af enhvar behörig innehafvare af checken anbringas. Sådan påteckning kan ej med laga verkan utstrykas, återkallas eller förändras; dock må, der ej viss bank eller bankir angifvits, tillägg derom göras.

8 §.

Tecknas å check godkännande till betalning (accept), vare det utan verkan.

9 §.

Vill checkinnehafvare mot utställaren eller öfverlåtare bevara sin rätt till återgångstalan, uppvisar checken till betalning inom tid, som i 10 § sägs. Att checken blifvit uppvisad utan att betalning erhållits, skall styrkas antingen genom protest, som inom samma tid verkstälts i enlighet med hvad om protest af vaxel gäller, eller ock medelst ett å checken anbragt, af trassaten eller annan å hans vägnar eller af två ojäfviga vittnen undertecknad intyg, som tillika skall angifva dagen för uppvisandet; skolande, der protest ej verkstälts, tiden för meddelande af sådan under rättelse, som i 45 § vexellagen sägs, räknas från den dag, då enligt intyget uppvisandet skedde.

Är i fråga om check uppmaning gifven, som i 42 § vexellagen om vaxel sägs, skall om verkan deraf gälla hvad i nämnda lagrum finnes stadgadt.

10 §.

Är check betalbar å samma ort, hvarest den är utstald, skall, för bevarande af rätt till återgångstalan, checken, der den lyder på betalning till viss å den ort bosatt person eller till viss å den ort bosatt person eller innehafvaren eller till innehafvaren, uppvisas till betalning sist å tredje dagen från det den utstaldes. Annan inom riket betalbar check skall uppvisas sist å tionde dagen från det den utstaldes eller, der för dess befordran i vanlig ordning från den ort, der den är utstald, till betalningsorten erfordras längre tid än fem dagar, sist å femte dagen efter utgången af den tid. Är utställelseort ej utsatt, anses checken vara utstald å betalningsorten. Finnes, der check lyder på betalning till viss person eller till viss person eller innehafvaren, vid checktagarens namn viss ort utsatt, anses han vara bosatt å den ort.

Infaller tid, då uppvisandet sist bör ske, på söndag eller annan allmän helgedag, må uppvisandet ske å nästa söckendag. Hvad i 92^a § vexellagen är om vaxel stadgadt skall ega motsvarande tillämpning å check.

Om tid för uppvisande af utomlands betalbar check gälle hvad å betalningsorten är föreskrifvet.

11 §.

Den tid, inom hvilken checkinnehafvares återgångsfordran preskriberas, räknas från den dag, då checken är utstald.

12 §.

Är återgångsfordran preskriberad, eller har den på checken grundade rätt gått förlorad genom försummelse att företaga någon för dess bevarande föreskrifven handling, skall hvad i 93 § vexellagen är i fråga om vaxel stadgadt ega tillämpning å check; dock att, i saknad af utredning om annat förhållande, utställaren anses till fordringsegarens skada göra vinst, motsvarande checkens belopp, der fordringen förfaller.

13 §.

Har check förkommit, må den kunna dödas på sätt om dödande af förkommen vaxel finnes stadgad.

14 §.

Hvad i 84, 85 och 86 §§ vaxellagen är i afseende å vaxel stadgad om förhållandet till utländsk lag skall ega motsvarande tillämpning å check; dock vare penningeänvisning giltig såsom check, der den är affattad i enlighet med de bestämmelser, som å betalningsorten för check gälla.

15 §.

Hvad om rättegång i vaxelmål, så ock om verkställighet af dom i sådant mål är föreskrifvet skall ega motsvarande tillämpning i fråga om mål angående återgångsfordran på grund af check.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1898.

2:o Lag

angående ändrad lydelse af 12 § utsökningslagen.

Härigenom förordnas, att 12 § utsökningslagen, sådant detta lagrum lyder enligt lagen den 14 april 1893, skall erhålla följande ändrade lydelse:

För fordran, som är till betalning förfallen och grundar sig å skuldebref eller annat skriftligt fordringsbevis, må man söka gäldenären hos öfverexekutor i den ort, der gäldenären har sitt bo och hemvist eller någon tid sig uppehåller. Den ingenstädes eger stadigt hemvist, sökes der han finnes, eller, om han utrikes är, der han inom riket senast var boende. Är gäldenären utländsk man eller grundas fordran å löpande förskrifning, må gäldenären sökas hvar han träffas.

Hvad nu är sagdt ege icke tillämpning i fråga om fordran, som grundar sig å vaxel eller check.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1898.

3:o Lag

*angående ändrad lydelse af 10 § 4 mom. i förordningen om nya
utsökningslagens införande och hvad i afseende derå
iakttagas skall den 10 augusti 1877.*

Härigenom förordnas, att 10 § 4 mom. i förordningen om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende derå iakttagas skall den 10 augusti 1877 skall erhålla följande ändrade lydelse:

Hafver någon fått invisniug å viss man, och får ej betalning af honom; njute då betalning af den, som invisningen gaf, med ränta till sex för hundra, der det ej styrkes, att den, som invisningen fått, varit vållande, att betalning i rättan tid ej följt.

Om check gälle hvad särskildt är stadgadt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1898.

Angående anledningen till lagförslagets upprättande och syftet med desamma tillåter sig utskottet hänvisa till de vid förslagen fogade, ofvan omförmälda protokoll, förda i statsrådet och högsta domstolen; och ehuru väl mot förslaget om särskild checklag torde kunna invändas, att behovet af en dylik lag inom vårt land åtminstone ännu ej gjort sig synnerligen gällande, kunna dock, enligt utskottets mening, åtskilliga fördelar derigenom beredas för affärlifvet. Vid sådant förhållande och då någon olägenhet af lagen icke läres kunna påvisas, anser sig utskottet, som emot de framlagda förslagets särskilda bestämmelser icke funnit någonting att invända, böra hemställa,

att Riksdagen måtte antaga i propositionen framlagda förslag till

1:o) checklag;

2:o) lag angående ändrad lydelse af 12 § utsökningslagen;

3:o) lag angående ändrad lydelse af 10 § 4 mom. i förordningen om nya utsökningslagens införande och hvad i afseende derå iakttagas skall den 10 augusti 1877.

Stockholm den 22 mars 1897.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.

Stockholm 1897. Kungl. BOKTRYCKERIET. N:o 4. Norstedt & Soner.

Reservation

af herr *J. Anderson*.

Herrar *Nilsson*, *F. Andersson* och *Ohlsson* ha begärt få här antecknadt, att de icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.
